

GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek

N^{ro}. 96.

25. Czerwca 1818.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Gazety Amerykańskie zawierają kopię projektu do prawa drukowanego, który zapewne podany będzie Kongressowi na najbliższym posiedzeniu. Celem tego prawa jest oznaczenie opieki, której doznawać mają nieszczęśliwi emigranci Europejscy, znani pod nazwiskiem Redemptioners. Mnóstwo takich osób czeka rozstrzygnięcia losu swojego na pokładach okrętów Bremskich, Hamburgskich i Amszterdamskich, gdzie po wystawieniu ile możności nieszczęśliwego położenia ich, za ucierpienie w ciągu żeglugi swojej zniewagi i dowolne dręczenia spodziewać się mają nagrody i zadosyć uczynienia.

S. Domingo.

Henryk Król Haytycki, ogłosił wyrok, w skutku którego każdy Europejczyk czyli człowiek biały mieszkający rok i dzień jeden w Hayti, i mający żonę murzynkę, dostąpi tem samem prawa Obywatelstwa. Europejcykowie czyli ludzie biali, jeżeli się poženili z murzynkami w innych Kraiach, a sprowadzą się do Hayti, nie tylko że natychmiast nabędą prawa Obywatelstwa, ale nawet powrócone im będą koszta podróży.

Gazeta wychodząca w Port-au-Prince z dnia 12. Kwietnia, zawiera odezwę Jenerała Boyera, który przez Senat obrany został Następcą Pethiona i Prezydentem Rzeczypospolitey. Między innemi zawiera ta odezwa następuję: „Hayti, jest dziełem rąk Waszych, owocem Waszey odwagi, ów to Kraj, gdzie wolność i prawa obywatelskie panna w najwyższym stopniu doskonałości. Mielizbyśmy się zrzekać tych nieocenionych korzyści? i dać się ugiąć przeciwnościom? Owszem, niechay powiększają odwagę naszą. Obywatele! stańmy w okół drzewa wolności, gdzie spoczywają popioły Najjaśniejszego Naczelnika naszego. Imię jego, Święte imię Rzeczypospolitey, niechay będzie naszym hasłem; straszmy nieprzyjaciół naszych stałą imponującą postawą, i bądźcie, kiedy tak być musi, Narodem złożonym z samych bohaterów. Doświad-

czenie sprawdziło, iakiego rodzaju jest siła nasza; iesteśmy niezwycięzonymi, gdy takimi być chcemy. Niechay nas iedność łączy, a nie będzie nic w stanie wstrzymania biegu szczęśliwości naszej.“

Taż sama gazeta umieściła adres kupeców zagranicznych osiadłych w Port-au-Prince, do Prezydenta i jego Matzonki, tudzież rozkaz dzienny nowego Prezydenta pod d. 2. Kwietnia tej treści, że sprawy publiczne mają iść iak dotąd swoim trybem zwyczajnym.

Według listów prywatnych obiał Boyer Prezydencję bez najmniejszey trudności, i zdaie się, że mieszkańcy kontenci są z iego zarządów.

Indye Wschodnie.

Według kalendarza Stanu Kompanii Wschodnio Indyjskiej z roku 1816, utrzymuie jeneralna Guberniia tameczna dwunastu Ajentów w portach Angielskich, za granicą zaś dziewięciu, a mianowicie w Halebie, w Bassorze, Kahirze, Kapsztadzie, na wyspie Malcie, w Rio-Janeire, w Wiedniu, i t. d. Woysko Bengalskie ma liczny Sztab jeneralny, 11 Jeneratów-Poruczników, 30 Jeneratów-Majorów, 26 Pułkowników, i 67 Podpułkowników. Jazda składa się z 8miu pułków Seapojanów (kraiowców) pod rozkazami iednego Jenerata-Porucznika i trzech Jeneratów-Majorów; piechota zaś z 30 pułków kraiowców, i z iednego pułku Europejskiego. Do tego liczy się pułk artylleryi, korpus inżynierów, korpus inwalidów, i korpus kadeków, tudzież znakomite grono lekarzy. — Marynarka pod zarządem Departamentu marynarki, składa się z 14stu okrętów różney wielkości. — Woysko Gubernii Madraseńskiej liczy procz Sztabu jeneralnego 12 Jeneratów-Poruczników, 19 Jeneratów-Majorów, 8 pułków jazdy kraiowey, 24 pułków piechoty kraiowey, pułk piechoty Europejskiej, 2 baterye artylleryi, korpus inżynierów, i korpus kadeków i inwalidów. — W Gubernii Bombayskiej składa się woysko z Sztabu jeneralnego, z 6 Jeneratów-Poruczników, z 9 Jeneratów-Majorów, z 7 Pułkowników i z 52 Podpułkowników, tudzież z pułku piechoty Europejskiej, z 9 pułków piechoty kraiowey, z batalionu mary-

narki, z batalionu artylleryi, z korpusu inżynierów, z korpusu inwalidów, i z korpusu kadetów. Marynarka ma 16 brygów, szonerów, i t. d. — Pułkownik przy pułku Europejskim pobiera 1150 — przy artylleryi 2050 — przy inżynierach 2906 — przy jaździe kraio- wej 1467 — a przy piechocie kraiowej 1250 funtów sterlingów; przy wojsku więc kraio- wem pobieraią więcej aniżeli przy wojsku Europejskiem. Są to atoli po największej części samiż Europejczycy, i zapewne dla tego lepiej płatni, ponieważ służba przy wojsku kraio- wem nie tak jest poważaną, iak przy pułkach Europejskich; lubo wojsko kraio- we co do karności nie jest podlejszem od Europejskiego, co zaś do liczności, właściwą siłę potęgi Angielskiej w Indyach wschodnich stanowi. — Od roku 1804 utworzono Bengal- ską kasę dla wdów, a od roku 1806, kasę dla wdów wojskowych.

Wielka Brytania.

Gazeta Londyńska Kuryer donosi, że d. 4. Maja podpisany został w Hadze traktat między W. Brytanią a Niderlandami, względem zniesienia handlu niewolnikami. Król Niderlandzki przyrzeka, że Poddanym swoim zakazuje zupełnie, aby w przeciągu ośmiu miesięcy, a jeżeli byż może ieszcze po krótszym czasie, nie prowadzili więcej handlu niewolnikami, przytem nadaje się wzajemne prawo okrętów wojennym obu Mocarstw, aby przeglądały okręty kupieckie drugiego Mocarstwa, podeyrzane o kupczenie niewolnikami. Wszakże to prawo przeglądania, nie może wykonywanem byż ani na morzu śródziemnem, ani na żadnem morzu Europejskiem.

Dnia 28. Maja dawał klub Pitta zwyczajną ucztę roczną. (Dzień 28. Maja był dniem urodzin Pitta). Było na tej uczcie przeszło sto osób, a między temi najwięcej Członków gabinetowych. Lord Lascelles przewodniczył; lecz nie było tam Lorda Castlereagha i P. Canninga. Wiadomo, że ci obadwa Ministrowie odłączyli się już od lat kilku od klubu Pitta dla tego, że broni emancypacji katolików; wszelako przy każdem Zgromadzeniu wbrew zasadom zmarłego Pitta, wypełnia klub toasty: Niech żyje prze- waga Protestantów! (*protestant ascendancy*).

Parlament miał się rozwiązać dnia 9go Czerwca.

Francya.

Niedawno wytoczyć się miała przed Sąd Paryżki Policyi poprawczej sprawa PP.

Chevaliera, Reynauda i Davida, pisarzów czyli wydawców pisma: *Bibliotèque historique*, (*Biblioteka historyczna*) którego ostatni poszyt skonfiskowany.

Dnia 28. Maja rozpoczęto przeciwko PP. Dunoyer i Comte proces w Sądzie Policyi poprawczej w Rennes. P. Comtego nie mogą ieszcze dostać.

Wyszedł niedawno statystyczny wykaz Francyi, według którego Paryż liczy 715,000 mieszkańców; Lugdun 115,000, Marsyliia 96,000, Bordeaux 91,000, Rouen 87,000; Nantes 77,000; Lille 55,000; Tuluza 50,000; Strasburg 49,000; Orleans 42,000; Metz 41,000; Amiens 40,000; Nimes 39,000.

Dziesięć uprzywilejowanych domów gry w Paryżu, przynoszą począwszy od d. 1. Stycznia 1813 4,540,000 franków dochodu rocznego przez puszczanie onychże w dzierżawę. Na grę *Roulettes* składają co dzień po 259,200 franków, przeto rocznie 94,608,000 frank. na grę *Trente un*, co dzień po 633,600 frank. rocznie 231,264,000 frank. W tych przeto dziesięciu domach, syją codziennie na stoliki blisko milion franków, co do roku wynosi 320 milionów, nie rachując do tego tych znacz- nych Summ, które wygrywane lub przegry- wane bywają na posiedzeniach prywatnych.

Od ukończenia posiedzeń Izby obu wie- le znowu mowiono o powrocie iedney czę- ści owych Francuzów, którzy znani są pod nazwiskiem proskrybowanych, to jest; tak tych, którzy obietci są drugim rozporządzeniem Królewskiem z d. 24. Lipca 1815, iako też i tych, którzy prawem z miesiąca Stycznia 1816 wygnanymi zostali za to, że w roku 1793, iako Członki Zgromadzenia narodowego, głoso- wali na śmierć Ludwika XVI, a w r. 1815 podpisali akt dodatkowy Bonapartego. Wiadomo że Rząd pozwolił już kilku osobom obwinionym so do obu kategoryi, powró- cić do Francyi; wszakże w nadawaniu tej wolności iest bardzo ostrożny. Wiele z próśb takowych odrecono na czas późniejszy. Owi wygnancy, którym się zdawało pożyteczną byż rzeczą użyć Paryżkich pisarzy pism ulotnych, aby się za nimi wstawili do Publiczności, użyli właśnie środka nienaypewniejszego do osiągnięcia celu. Drudzy zaś co nie szukali żadnego wstawienia się, i tylko się pro- sto udali do Rządu, mają więcej nadziei; i uważano, że ci, co od owego czasu popo- wracali, odebrali pozwolenie na próśby, któ- re wprost do Rządu podawali. P. Bignon udeżył naypierwszy w tę stronę przy Prawo- dawstwie, lecz nie zrobił tem wielkiego szcze-

ścia. Daleko pomysłniejszy skutek wziął projekt Saubina na ostatniem posiedzeniu Izby Deputowanych. Nie żądał on wyraźnie powołania do powrotu, ale chciał tylko, aby wygnancy uważani byli także i za granicą jako Francuzi, i aby doznawali opieki od dyplomatycznych Agentów Francuzkich; przeciw głos znacznej większości Narodu przedstawiał on jako życzenie publiczne, nie żądając, aby się w to mieszały Izby. Zapewniał że udzielać będą cząstkowo owe pozwolenia, i że się tyćć maig proskrybowanych klass obu powyżey zmiankowanych.

Dnia 10. Kwietnia odprawiał się na wyście Malcie pogrzeb zmarłego tamże przedtoma luty Hrabiego Beaujolois, najmłodszego brata Xiążęcia Orleans. Zwłoki złożono najuroczyściej w kaplicy S. Pawła przy kościele S. Jana. Nabożeństwo żałobne odprawiał Arcybiskup. Między orszakami pogrzebowym znajdowali się: Gubernator Angielski, Naczelnik Dowodca Angielskiej sily zbrojney na morzu śródziemnem, Ces. Austriacki Marszałek - Porucznik polny, Baron Koller, i kilkunasu Officerów Austriackich.

Zarodowe kompanije legionów departamentowych, przeznaczone do przyymowania młodych Francuzów, prawem o zaciągach do wojska powołanych, krzątają się teraz po całej Francyi, ciągnąc do miast owych, w których zakłady legionowe swe stanowiska mają.

Przed sześciu tygodniami, sześciu żołnierzy od gwardyi Królewskiej dopuściło się różnych zbrodni, opierając się pałaszem patrolowi Paryżkiej gwardyi narodowej, która ich aresztować chciała, gdzie jeden gwardysta narodowy a mianowicie winiarz Hadingue ciężko ranionym został w głowę. Po wyzdrowieniu jego, stawiono ich dnia 1. Czerwca przed Sąd wojenny, który sprawcę ranienia Hadinguego, nazwiskiem Contanta, na lat 10, resztę zaś na lat 5, do więzienia skazał.

Rossya, Polska i Prusy.

Gazety Warszawskie umieściły konwencye kartelową, między N. Cesarzem Wszech Rossyy, i Królem Polskim, a N. Królem Pruskim, zawartą w Berlinie dnia 13/25. Maia, a zatwierdzoną dnia 8. Sierpnia 1816, której treść jest następująca: 1.) Zaręcza się wzajemne wydawanie zbiegów od wojska i od milicyi wraz z konmi, ryszunkiem, mundurem i innemi ruchomościami, wyjąwszy same tylko osoby zrodzone w Państwie do którego zbiegły. 2.) To rozporządzenie rozciąga się do osób zbiegłych w ciągu trwania dawnego kar-

telu aż do czasu zamiany kartelu niniejszego, zastrzegając amnestye dla kraiovców powracających do siedlisk swoich. 3.) Osoby pochodzące z byłego Xięztwa Warszawskiego wydadz się maig wojsku tego Mocarstwa, w którego granicach podług traktatu z dnia 21go Kwietnia (3. Maia) miejsce ich urodzenia jest położone; wolno im atoli zostać się w służbie wojskowej tego albo owego Mocarstwa bez narażenia się na jakowe przesładowanie. 4.) Poddani różnorządowi przy wojsku służący maig 8 lat czasu do obrania sobie innego Monarchy. 5.) Osoby, które przed swoją ucieczką ze służby iedney z umaiających się Stron, już dawniey z woysk obcego Monarchy i Rządu zbiegły, zwrócone będą wojsku, które na ostatku opuściły. 6.) Władze cywilne i wojskowe iednego Mocarstwa przytrzymawszy jakowymkolwiek bądź sposobem zbiega od wojska drugiego Mocarstwa uwawiającego się, wydadzą go nawet bez wezwania. 7.) Zbieg, który uszedł baczności Władz Kraiu; do którego się schronił, będzie na wezwanie ze strony Władz Państwa, z którego uszedł, śledzonym, i w razie schwywania wydanym; takowe atoli wezwanie powinno nastąpić w przeciągu lat dwóch, inaczey ustaie obowiązek wydania zbiega. 8.) Oznaczają się Władze cywilne i wojskowe, do wzaiemnego oddawania i odbierania zbiegów wojskowych. 9.) Wątpliwosc o rzetelnosci zdarzenia wyrażonego w wezwaniu o zwrócenie zbiega, nie zastania od zwrotu onegoż; wyjąwszy gdyby zbieg twierdził, że należy do Kraiu, w którym się schronił; naówczas należy spisać wywod słowny, i przesłać takowy do Władzy Rządu, której się rzecz tyćć. 10.) Władze cywilne i wojskowe nie przepuszczą przez obwody swoje żadnego wojskowego, nie mającego potrzebnego paszportu lub uwolnienia od służby wojskowej. 11.) Zastrzega się unikanie wszelkiego gwałcenia granic, lub zaciągania do służby zbiegów i Poddanych drugiej strony, ustanawiając wraz sposób postępowania w razie uchybienia. 12.) Przepisuje się sposób wynagradzania kosztów na utrzymanie zbiega, tudziez, że zbieg żadnych długów prawnę nie zaciąga, i że w 8 dni po aresztowaniu wydanym być powinien. 13.) Stanowią się nagrody za dostawienie lub doniesienie zbiegów. 14.) Zbieg, który popełniwszy jakową zbrodnię, schroni się do Kraiów drugiego Monarchy, wydanym będzie zaraz bez różnicy stanu, wyjąwszy gdyby był Poddanym Kraiu, do którego się schronił, w którym to przypadku Monarcha tegoż samego Kraiu ukarać go rozkaże; schwytały zaś w tym samym Kraiu gdzie zbrodnię popełnił, w tym samym także Kraiu dozna sprawiedli-

wości; choćby był Poddanym Państwa drugiego. 15.) Wyznaczają się Władze, do których wezwania o wydanie takowych zbiegów zanościć, i sposób, jakim ich odstawienie uskutecznić należy; nie mniej 16.) Koszta utrzymywania onychże. 17.) Niewolno ścigać samowładnie, winowayców za granicę drugiego Państwa. 18.) Zabrania się z obu stron przechowywanie zbiegów i winowayców, warując wzajemne uwiadomienie Władz o wymierzonej przeciw nim karze i zastrzegając iey stosowność do przewinienia i okoliczności iego. 19.) Zabrania się nabywać od zbiegów koni, mundurów, i t. p. 20.) Zbieg, nie na mocy umowy niniejszey wydany, lecz sam uciekający nazad do Kraiu z którego pierwey uszedł, nie ma już więcej wroconym bydź Kraiowi z którego zbiegł razem ostatnim. 21.) Jedno z Mocarstw umawiających się nie będzie wysyłać w Kraie drugiego włoczęgów lub kryminalistów, których samo z obwodu swego wypędza; wyjąwszy takich, którzy są rodem ztamtąd, lub tam ostatnie zamieszkanie swe mieli; z powodu zaś podobnego przeprowadzania nie liczą się żadne koszta. 22.) Umowa ta nie będzie mieć wstecznego działania; kryminaliści iednakże wydawanymi będą, chociażby zbrodnia i ucieczka dokonane były ieszcze przed dniem ustanowionym w artykule 1szym umowy niniejszey, która zresztą załatwia i umarza wszystkie spory, które między Wysokimi Stronami umawiającemi się z powodu dezercyi i zaciągania do służby wojskowej dotychczas zachodziły. 23.) Niniejsza umowa ważną jest na lat 12 — i będzie 24.) zaraz po zamianie ratyfikacyi w Państwach obojgu powszechnie ogłoszoną. 25.) Zamiana ta nastąpi w Berlinie, w przeciągu 6ciu tygodni lub prędzey. — Artykułami dodatkowemi podpiswanemi w Berlinie dnia 4. Marca (5. Kwietnia), a ratyfikowanemi dnia 1. Maia 1817, modyfikują się artykuły 11sty, 12sty i 14sty konwencyi kartelowej względem śledztwa o zgwałcenie granic, i kosztów utrzymywania zbiegów; a mianowicie: 1.) Każdy schwyty w Kraiu, którego terytoryum zgwałcił, będzie oddany pod Sąd kraiovy najbliższy, do którego śledzenie przestępstw wojskowych należy. 2.) Tenże Sąd uskuteczni śledztwo i prześle akta Jenerałowi naczelnemu dowodzącemu wojskiem, do którego przestępny należy, dla wydania wyroku podług praw kraiowych. Wyrok ten odesłany będzie Sądowi, który śledztwo wyprowadzał dla ogłoszenia go oskarżonemu; ten zaś stosownie do wyroku albo natychmiast zwolnionym, albo do Władzy najbliższej drugiego Kraiu dla wykonania kary oddanym zostanie. 3.) Śledztwo ma bydź prowadzonym bez przer-

wy. 4.) Koszta utrzymywania zbiega rachują się po 2 dobre grosze Pruskie, czyli po 15 groszy Polskich na dzień. 5.) Toż samo i koszta utrzymywania zbrodniarzy, których koszta uwięzienia 3 dobrych groszy Pruskich, czyli 22 1/2 groszy Polskich na dzień wynoszą.

Przyiechali do Lwowa od dnia 22go do 23go Czerwca.

W. Binard, z Rossyi. — JW. Bukowski Hrabia z Wegier. — W. Grucinski Dominik i W. Haezewski, z Rossyi. — W. Inez de Leon Kapitan Polski, z Tarnopola. — W. Morguliowa Ludwiła, z Rossyi. — W. Prażmowski, z Rossyi. — W. Płocki, z Rossyi. — W. Spira, z Rossyi. — W. Sevassieur, z Rossyi. — W. Terczemko, z Rossyi.

Wyiechali ze Lwowa dnia 18go Czerwca.

JW. Harting C. K. Jenerał, do Wiednia. — JW. Jaworski Józef Hrabia, do Dawidowa. — W. Jelska, do Polski. — W. Jakubowski, do Lubaczowa. — W. Jarzowski, do Sambora. — W. Korauloff był C. K. Porucznik, do Karlsbadu. — JW. Mniszek Hrabia, do Przemysła. — W. Mochnacki, do Polski. — JW. Potocki Seweryn Hrabia, do Rossyi. JW. Pawłowski Hrabia, do Żółkwi. — JW. Starzyński Hrabia, do Przemysła. — JW. Załuski Hrabia, do Sanoka. — W. Zaleski Wincenty, do Karlsbadu.

Dnia 19. i 20. Czerwca.

W. Czaykowski, do Żółkwi. — JW. Gołuchowski Hrabia, do Kołomei. — W. Gostkowski, do Sanoka. — JW. Humnicki Hrabia, do Przemysła. — JW. Jaworski Hrabia, do Eabic. — W. Karnicki Baron, do Przemysła. — W. Kucharski, do Sambora. W. Klerowna Paulina, do Rossyi. — W. Krukowiecki, do Przemysła. — JW. Kalinowski Hrabia, do Lubienia. — JW. Lewicka Hrabina, do Bonowa. — W. Paiczkowski, do Żółkwi. — JW. Stadnicka Hrabina, do Karlsbadu. — W. Urbański January, do Żółkwi. — W. Urbański Ignacy, do Sanoka. — W. Zagórski, do Tarnopola.

Dnia 21. do 24. Czerwca.

JW. IX Ankwicz Hrab. Prymas i Arcybiskup Lwowski, do Karlsbadu. — W. Dwernicki, do Hruszowa. — W. Denisko, do Karlsbadu. — W. Górski Marcin, do Rossyi. — W. Hadziewicz Baron, do Brzeżan. — W. Inez de Leon Kapitan Polski, do Polski. — W. Kraczyński, do Rossyi. — W. Komar Teofil, do Lubienia. — W. Kopystyński, do Sanoka. — JW. Komarnicki Hrabia, do Złoczowa. — W. Korytko, do Karlsbadu. — JW. Łos Justyn Hrabia, do Wiednia. — W. Morawski Antoni, do Tarnopola. — W. Moszyński C. K. Rotmistrz, do Polski. — W. Niezabitowski, do Wiednia. — W. Popielewicz, do Rossyi. — JW. Potocka Hordula Hrabina, do Karlsbadu. — W. Perekładowski, do Tarnopola. — JW. Pinkas C. K. Badaea Rządów kraiowych, do Wiednia. — JW. Pruszyński Hrabia, do Złoczowa. — W. Roszczyc, do Żółkwi. — W. Szezepański, do Sambora. — W. Söldenhoffer Baron, do Dukli. — JW. Tarnowiecki Hrabia, do Karlsbadu. — W. Truskulawski, do Sanoka. — IP. Tretter kupiec, do Wiednia. — W. Zaleski, do Karlsbadu.